ఆబాలగోపాలానికి సరళవ్యావహారికంలో

భాగవతం

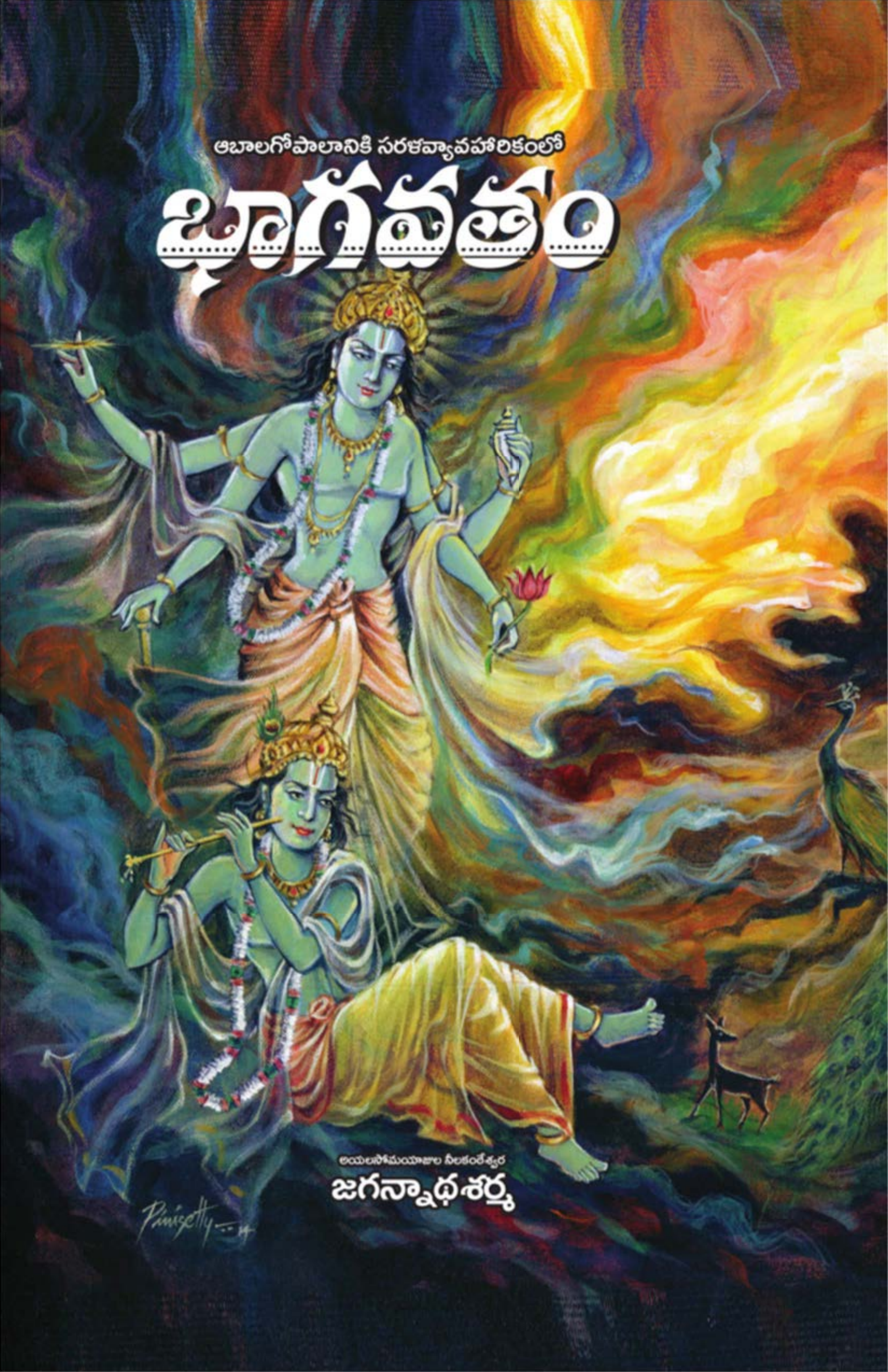

అయలసోమయాజుల నీలకంఠేశ్వర

జగన్నాథశర్మ

ఆబాలగోపాలానికీ సరళవ్యావహారికంలో

భాగవతం

అయలసోమయాజుల నీలకంఠేశ్వర

జగన్నాథశర్మ

అయలసోమయాజుల నీలకంఠేశ్వర (ఎ.ఎన్) జగన్నాథశర్మ 13.4.1956లో పార్వతీపురంలో జన్మించారు. చిన్ననాటి నుండి కథలపట్ల మమకారం పెంచుకున్నారు. పదిహేనవ ఏటనే కథలు రాయడం ప్రారంభించారు. ఇప్పటి వరకూ సుమారుగా అయిదువందలకథలు రాశారు. శర్మగారి రాజధానికథలు (యువమాసపత్రిక), మాఊరి కథలు (పల్లకి వార పత్రిక), అగ్రహారంకథలు (ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి) పాఠకుల ఆదరణ పొందాయి. కథలతోపాటు అగ్రహారం, శౌర్యచక్ర, చార్మినార్, ఛానెల్ 18 నవలలు రాశారు. సినిమా, టి.వి. రచయితగా కూడా జగన్నాథశర్మ ప్రసిద్ధులు.

అరణి, అనీలజ, వైనతేయ, శివసతీపురంశర్మ, లహరి వీరి కలంపేర్లు.

పాలపిట్ట, కథాసరిత్సాగరం, పంచతంత్రం, నెమలీక, మహాభారతం, భాగవతం ఆబాలగోపాలానికీ శర్మగారు ప్రత్యేకించి రాశారు. అవి విశేష పాఠకాదరణ పొందాయి. ప్రస్తుతం శర్మగారు ఆంధ్రజ్యోతి ప్రచురణ నవ్యవీక్లీకి సంపాదకులుగా వ్యవహరిస్తున్నారు.

ఆబాలగోపాలానికీ సరళవ్యావహారికంలో

భాగవతం

అయలసోమయాజుల నీలకంఠేశ్వర

జగన్నాథశర్మ

అమరావతి పబ్లికేషన్స్

సాయిబాబా రోడ్, గుంటూరు - 522 007

BHAGAVATAM
by **A.N.JAGANNADHA SARMA**

భాగవతం

జగన్నాథశర్మ

ప్రథమ ముద్రణ

ఆగస్టు 2014

© **రచయిత**

ముఖచిత్రం, లోపలిబొమ్మలు : **పినిశెట్టి**

లే అవుట్ డిజైన్ : **కె. రామకృష్ణ**

ప్రచురణ

అమరావతి పబ్లికేషన్స్

4-21-81, చైతన్యపురి, సాయిబాబా రోడ్,

గుంటూరు-522 007 ఫోన్: 0863-2333363, 92915 30714

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్: విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్‌హౌస్, హైదరాబాద్

ప్రతులకు: విశాలాంధ్ర బుక్‌హౌస్ బ్రాంచీలు

హైదరాబాద్, విజయవాడ, విశాఖపట్నం, అనంతపురం,
గుంటూరు, తిరుపతి, ఒంగోలు, హనుమకొండ, కాకినాడ, కరీంనగర్, శ్రీకాకుళం

ముద్రణ: రెయిన్‌బో ప్రింట్‌ప్యాక్, హైదరాబాద్

వెల : **రూ. 175/-**

అంకితం

నవ్యవీక్లీలో ప్రచురించి ప్రోత్సహించిన

ఆంధ్రజ్యోతి మేనేజింగ్ డైరెక్టర్

శ్రీ వేమూరి రాధాకృష్ణగారికి

డైరెక్టర్ **శ్రీమతి కనకదుర్గగారికి**

ఈ 'భాగవతం' **అంకితం.**

–జగన్నాథశర్మ

మంచిమిత్రులు

భాగవతోత్తములు

సంస్కృతి, సంగీత, సాహిత్య, నృత్య

నాటక సంస్థ వ్యవస్థాపకులు

శ్రీ **ఎస్.బాలచందర్**(గుంటూరు)గారికి

కృతజ్ఞతలు.

విషయ సూచిక

1. వ్యాసుని వ్యధ:భాగవత రచన	.....	09
2. అశ్వత్థామ ఆగ్రహం:బ్రహ్మ శిరోనామకాస్త్రం	.....	13
3. పరీక్షిన్మహారాజు ప్రతాపం : కలి ప్రవేశం	.....	18
4. పరీక్షిత్తు ప్రాయోపవేశం:భాగవత పురాణం	.....	22
5. కాల పరిమాణం:జయవిజయుల శాపకారణం	.....	26
6. హరి హిరణ్యాక్షుల యుద్ధం	.....	31
7. దక్షయజ్ఞం:సతీదేవి పయనం	.....	36
8. దక్షయజ్ఞ ధ్వంసం – వీరభద్ర జననం	.....	41
9. ధ్రువ నక్షత్రం	.....	45
10. పుడమిని వెంటాడిన పృథుచక్రవర్తి	.....	50
11. జడభరతుడు:అజామిళుడు	.....	55
12. ఇంద్ర వృత్తాసురుల యుద్ధం	.....	59
13. ప్రహ్లాద నారాయణ జపం:హిరణ్యకశిపుని కోపం	.....	64
14. నరకేసరిగా ప్రత్యక్షమయిన శ్రీహరి	.....	68
15. గజేంద్ర మోక్షం	.....	73
16. క్షీరసాగరమథనం	.....	78
17. బలి చక్రవర్తి	.....	83
18. మత్స్యావతారం	.....	87
19. భక్త అంబరీష	.....	92
20. త్రిశంకుస్వర్గం	.....	96
21. సగరుల సాగరం	.....	101
22. తారా శశాంకం	.....	106
23. పరశురాముడు	.....	110
24. యయాతి	.....	114
25. శకుంతల	.....	119

26. కృష్ణావతారం	.....	123
27. శ్రీకృష్ణ జననం	.....	128
28. వ్రేపల్లెవాసుడు శ్రీకృష్ణుడు	.....	132
29. పూతన శకటాసురుల మరణం	.....	137
30. చిన్నికృష్ణుడు:చిలిపి చేష్టలు	.....	141
31. గోవిందుడు అందరివాడు	.....	146
32. బలరాముని శౌర్య ప్రతాపాలు	.....	150
33. శ్రీకృష్ణ తాండవం	.....	155
34. గోపికా వస్త్రాపహరణం	.....	159
35. గోవర్ధన గిరిధారి	.....	164
36. రాక్షసుల అంతు చూసిన రణధీరుడు	.....	168
37. అక్రూరుడు	.....	173
38. కుబ్జ కేళివిలాసం	.....	177
39. కంసవధ	.....	182
40. బలరామకృష్ణుల విద్యాభ్యాసం	.....	186
41. జరాసంధునితో బలరామకృష్ణుల యుద్ధం	.....	191
42. రుక్మిణీకల్యాణం	.....	195
43. రుక్మిణీ శ్రీకృష్ణులు ఒక్కటయిన వేళ...	.....	200
44. సత్యభామ:శ్యమంతకమణి	.....	204
45. ప్రద్యుమ్నుడు–అనిరుద్ధుడు	.....	208
46. శివకేశవుల యుద్ధం	.....	213
47. ఊసరవెల్లి–పౌండ్రక వాసుదేవుడు	.....	217
48. ధర్మరాజు రాజసూయం:శ్రీకృష్ణ సహాయం	.....	222
49. శిశుపాలవధ	.....	226
50. కుచేలోపాఖ్యానం	.....	230
51. సుభద్రార్జునుల పెళ్ళి	.....	235
52. మహోన్నతుడు మాధవుడే	.....	240
53. యాదవకులంలో ముసలం	.....	244
54. మోక్షదాయకం శ్రీమద్భాగవతం	.....	249

వ్యాసుని వ్యధ:భాగవత రచన

ద్వాపరయుగం చివరిదశలో కృష్ణద్వైపాయనుడు ఈ భరతభూమిపై అవతరించాడు. ఆయన తల్లి సత్యవతి. తండ్రి పరాశర మునీంద్రుడు. శ్రీమహావిష్ణువు అంశతో జన్మించిన కారణంగా కృష్ణద్వైపాయనుడు పుట్టుకతోనే యోగి అయినాడు. తపస్సు చేసి దైవానుగ్రహం సాధించి, సకల వేదశాస్త్రాలనూ అభ్యసించాడు. బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని పొందాడు. త్రికాలవేత్తగా ప్రఖ్యాతి చెందాడు.

ఒకనాడు వేకువనే స్నానానికై కృష్ణద్వైపాయనుడు సరస్వతి నదీతీరానికి చేరుకున్నాడు. స్నానం చేసి, ఏకాంత స్థలంలో కూర్చున్నాడు. ధ్యానం చేయసాగాడు. ఆ ధ్యానంలో జరగబోయేదంతా ఆయనకు తెలియవచ్చింది. త్వరలోనే కలియుగం రానున్నది. ఆ యుగంలో మానవులంతా అవినీతిపరులై, అధర్మపరులై, పాపాలే ప్రాణ వాయువుగా జీవిస్తారు. వారి వల్ల లోకం అనేక ఆపదలకూ, అనర్థాలకూ లోనుకానున్నది.

అంతా తెలుసుకున్న కృష్ణద్వైపాయనుడు మానవకోటికి మేలు చేయ సంకల్పించాడు. వారికి ధర్మ స్వరూపాన్ని తెలియజెప్పాలనుకున్నాడు. అందుకు రాశిలా ఉన్న వేదాన్ని నాలుగు భాగాలు చేశాడు. వాటికి ఋగ్వేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం, అధర్వణవేదం అని పేర్లు పెట్టాడు. అంతటితో ఆగిపోక మానవుల క్షేమం కోరి వర్ణాశ్రమ ధర్మాలనూ, పురాణేతిహాసాలనూ రచించాడు. వాటిని పంచమవేదంగా పేర్కొన్నాడు. ఈ పంచమవేదాన్ని సర్వ వ్యాప్తం చేసేందుకు శిష్యులకు బోధించాడు. ఋగ్వేదాన్ని పైలుడికీ, యజుర్వేదాన్ని జైమినికీ, సామవేదాన్ని వైశంపాయనుడికీ, అధర్వణవేదం సుమంతుడికీ సవివరంగా బోధించాడు. పంచమవేదం పురాణేతిహాసాలను రోమహర్షణుడికి చెప్పాడు. వారు, వారి శిష్యులకు చెప్పారు. ఆ విధంగా వేదాలు శాఖోపశాఖలయినాయి. అయితే స్త్రీలూ, శూద్రులూ వేదం చదివే అర్హత లేకపోవడంతో వారిని తరింపజేసేందుకు వేదసారాన్నంతా క్రోడీకరించి, సకల ధర్మాలనూ తెలియజేస్తూ కృష్ణద్వైపాయనుడు 'మహాభారతం' రాశాడు. వేదాలను వేరు చేయడంతో కృష్ణద్వైపాయనుణ్ణి 'వ్యాసుడు' అన్నారు. 'వేదవ్యాసుడు' అని కూడా అతన్ని పేర్కొన్నారు.

వ్యాసుని మనోవ్యధ

వేదాలను విభజించినా, పురాణేతిహాసాలను విరచించినా వ్యాసునికి మనశ్శాంతి లేకుండా పోయింది. ఏదో తెలియని దిగులూ, చింతా అతన్ని వేధించసాగాయి. ఆ వేదనతోనే సరస్వతినదీ తీరాన కూర్చున్నాడు మళ్ళీ.

ఏమిటిది? ఎందుకీ వ్యధ? ఎలాంటి ఫలితాన్నీ ఆశించక లోకక్షేమం కోసం ఎంతో చేస్తున్నానే, దైవప్రార్థనే ప్రాణంగా జీవిస్తున్నానే, తనకెందుకిలా జరుగుతోంది? ఈ బాధ తీరేదెలా? అని వ్యాసుడు తలపట్టుకున్నాడు. అప్పుడక్కడికి నారదమహర్షి వేంచేశాడు. నారదుణ్ణి చూసి వ్యాసుడు చేతులు జోడించి నమస్కరించాడు. తగిన మర్యాదలు చేశాడు. ఉచితాసనాన్ని కల్పించాడతనికి. దీనంగా దిగులుగా ఉన్న వ్యాసుణ్ణి గమనించాడు నారదుడు. ఇలా అడిగాడు.

''పరబ్రహ్మ ఉపాసకుడివి, నువ్వేమిటి ఇలా ఉన్నావు? ఏమిటి నీ బాధ?''

''ఏం చెప్పమంటావు మహర్షీ! ఎందుకో, ఏమిటో నా మనసంతా అల్లకల్లోలంగా ఉంది. తెలియని బాధ పట్టి పీడిస్తోంది. వేదాలను వేరు చేశాను. పురాణేతిహాసాలు రచించాను. పంచమవేదం మహాభారతం విరచించాను. అయినా ఏదో లోపం. వెలితి. మనశ్శాంతి లేదు. త్రిలోక సంచారివి, నీకు తెలియని రహస్యం లేదు. చెప్పు మహర్షీ, నేను చేసిన తప్పేమయినా ఉందా? ఉంటే చెప్పు, క్షమించమని భగవంతుణ్ణి వేడుకుంటాను. లేదంటే మనశ్శాంతి కోసం నేనేం చెయ్యాలో చెప్పు. కాస్తంత పుణ్యం కట్టుకో.'' ప్రార్థించాడు వ్యాసుడు. సమాధానంగా ముందు సన్నగా నవ్వాడు నారదుడు. తర్వాత ఇలా అన్నాడు.

''ధర్మాలు నువ్వెన్నయినా చెప్పు, శ్రీహరి మహిమను చెప్పనప్పుడు అవన్నీ వ్యర్థాలే! నువ్వు రచించిన పురాణేతిహాసాల్లో భగవంతుడు ఒక పాత్రేగాని, ప్రధానం కాకుండాపోయాడు. అందుకే నీకు మనశ్శాంతి లేకుండాపోయింది.''

''అవునా'' ఆశ్చర్యపోయాడు వ్యాసుడు. తప్పు చేసిన వాడిలా చెంపలు వాయించుకున్నాడు.

''ఇప్పటికయినా మించిపోయింది లేదు, నువ్వు శ్రీమన్నారాయణుని లీలల్ని ప్రధానంగా చేసుకుని, ఓ గ్రంథాన్ని రచించు. అది లోకంలోని భాగవతోత్తములందరికీ శిరోధార్యమై, 'భాగవతం' పేర ప్రసిద్ధి చెందుతుంది. ఫలితంగా నువ్వు కూడా శ్రీమన్నారాయణునికి దగ్గరవుతావు'' అన్నాడు నారదుడు.

భాగవతం రచనకు అది ప్రధానమయింది.

నారదుని ఆదేశానుసారం వ్యాసుడు భాగవతం రచించాడు. సరస్వతినది పశ్చిమతీరాన 'శమ్యాప్రాసం' అని ఓ ఆశ్రమం ఉంది. అది మహా పుణ్యస్థలి. వ్యాసుడు అక్కడ దీక్షలో కూర్చుని, మనస్సంతా శ్రీహరిని నింపుకుని, భగవత్కథలతో నిండిన భాగవత సంహితను రచించాడు. భక్తియోగంలో భగవంతుని లీలలన్నీ గ్రహించాడు వ్యాసుడు. తాను రచించిన భాగవతాన్ని కుమారుడు శుకయోగీంద్రుని చేత పఠింపజేశాడు. ఆ శుకయోగీంద్రుడే గంగానదిలో ప్రాయోపవిష్టుడై ఉన్న పరీక్షిన్మహారాజుకి ఈ భాగవతాన్ని వారం రోజుల పాటు వినిపించాడు. భారతం పద్దెనిమిది పర్వాలుగా చెబితే ఈ భాగవతాన్ని పన్నెండు స్కంధాలుగా చెప్పాడు వ్యాసుడు. ఈ భాగవతాన్ని బమ్మెర పోతన తెనిగించాడు. ఆ మహానుభావుడి తెనుగు పద్యాలు భగవంతుని లీలలుగా తెలుగునాట చిందులేశాయి.

నైమిశం

నైమిశారణ్యం మహా పుణ్యక్షేత్రం. శ్రీమహావిష్ణువు నివాసస్థలం అది. పుణ్యమూ, పురాణమూ రెండూ అక్కడే పుట్టాయి. ఒకప్పుడు వెయ్యేళ్ళ దీక్ష చేబట్టి, సత్త్రయాగం చేయాలనుకున్నారు మహర్షులు. నైమిశారణ్యంలో అంతా సమావేశమయ్యారు. సూతుడు అక్కడికి వచ్చాడు. అతను రోమహర్షణుడి కుమారుడు. పురాణాలు చెప్పడంలో గొప్ప ప్రసిద్ధుడు. వ్యాసుడు తాను రచించిన పురాణేతిహాసాలన్నీ రోమహర్షణుడికి చెప్పాడు. వాటన్నిటినీ రోమహర్షణుడు, సూతుడికి చెప్పడంతో అతడు మహా పౌరాణికుడయినాడు.

నైమిశానికి విచ్చేసిన సూతుణ్ణి అక్కడి శౌనకాది మునులంతా భక్తితో పూజించి గౌరవించారు. పురాణాలు చెప్పమని ప్రార్థించారు. సూతుడు అందుకు అంగీకరించి, ఆనందంగా తాను నేర్చిన

పురాణాలన్నీ వినిపించాడు. వెయ్యేళ్ళ సత్త్రయాగంలో కాలాన్ని దుర్వినియోగం చేయక, మునులంతా సూతుడు చెప్పిన పురాణాలు విని తరించారు. ఇప్పుడు పఠించనున్న భాగవత పురాణం కూడా సూతుడు చెప్పినదే! పురాణాలన్నీ ఒక ఎత్తయితే, ఈ భాగవతం ఒక్కటీ ఒక ఎత్తు అన్నాడు సూతుడు. దానికి కారణం భగవంతుని లీలలన్నీ ఇందులో పొందుపరచడమే నన్నాడు. ఎన్ని రాసినా మనశ్శాంతి లభించని వ్యాసునికి, ఈ భాగవత రచన మనశ్శాంతి కలిగించడమే దీని గొప్పతనానికి ఉదాహరణ అన్నాడు. ఇంకో విశేషం కూడా తెలియజేశాడతను. వేదాలనూ, మహాభారతంతో పాటు అనేక ఇతిహాసాలనూ శిష్యులకి బోధించిన వ్యాసుడు, ఈ భాగవతాన్ని మాత్రం శిష్యులకి చెప్పలేదు. కుమారుడయిన శుకుడొక్కడికే చెప్పాడు. శుకుడే భాగవతాన్ని అధ్యయనం చేసేందుకు అర్హుడు అనుకున్నాడతను.

శుకయోగి

శౌనకాది మునులకు శుకయోగి మహిమల గురించి సూతుడు ఇలా చెప్పాడు.

మేరుపర్వతం మీద వ్యాసుడు ఘోర తపస్సు చేశాడు. శంకరుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడప్పుడు. వరం కోరుకోమన్నాడు. బాగా ఆలోచించి పంచభూతాలతో సమానుడయిన పుత్రుణ్ణి కోరుకున్నాడు వ్యాసుడు. కటాక్షించాడు శివుడు.

వ్యాసుడు ఒకనాడు అగ్నికార్యం నిమిత్తం అరణి మథిస్తున్నాడు. అప్పుడతనికి ఓ అప్సరస కనిపించింది. ఆమె పేరు ఘృతాచి. తనని వ్యాసుడు మోహించిన సంగతి ఇట్టే కనుక్కున్నదామె. అయినా సంయమనం పాటించింది. తొందరపడితే మహా తపస్సంపన్నుడు శపిస్తాడని భయపడింది. అయినా వ్యాసుణ్ణి ఆట పట్టించాలని శుకరూపం(చిలుక)ధరించి అక్కడికక్కడే అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వయ్యారాలు పోయింది. ఆ వయ్యారాలకు వ్యాసుడు చలించి పోయాడు. ఫలితంగా అతడి శుక్లం జారి, అరణిలో పడింది. వెన్వెంటనే బాలుడు జన్మించాడు. అతనికి చిలుక రూపురేఖలు వచ్చాయి. అందుకే ఆ బాలుణ్ణి 'శుకుడు' అన్నారు. పుట్టుకతోనే శుకుడు మహాయోగి అయినాడు. అతనికి బ్రహ్మ వడుగు చేశాడు. ఆకాశం అతనికి దండ కమండలాలు ప్రసాదించింది. తండ్రి వ్యాసుని దగ్గరే వేదాలూ, శాస్త్రాలూ అభ్యసించాడు శుకుడు. తండ్రి ఆదేశానుసారం జనకమహారాజు దగ్గర బ్రహ్మతత్త్వాన్ని తెలుసుకున్నాడు. నారదుడు కూడా అతనికి తత్త్వబోధ చేశాడు. వారి బోధలతో శుకుడికి ప్రపంచం సర్వం బ్రహ్మమయంగా కనిపించేది. స్త్రీ పురుష భేదాన్ని పట్టించుకునేవాడు కాదతను. సర్వసంగపరిత్యాగయ్యాడు. వివస్త్రుడై తిరిగేవాడు. అంతు చిక్కని అతని ప్రవర్తన చూసి, చాలా మంది అతనిని పిచ్చివాడనుకునేవారు.

ఒకసారి కైలాసాన్ని సందర్శించాలనుకుని, శుకుడు ఆకాశానికి ఎగిరాడు. వెదుకుతూ తండ్రి వ్యాసుడు వెన్నంటాడతన్ని. ఆ వెదుకులాటలో కొంతమంది దేవతాస్త్రీలు ఒక కొలనులో వివస్త్రలై జలకాలాడడాన్ని చూశాడు వ్యాసుడు. అంతకు ముందు వారిని శుకుడు కూడా చూశాడు. అయితే వారు అతన్ని పట్టించుకోలేదు. ఎగిరిపోతున్న శుకుణ్ణి చూస్తూ స్నానాలు చేయసాగారు. అదే వ్యాసుడు తమని చూసేసరికి, సిగ్గుతో వస్త్రాలు ధరించారు. గుండెల్ని చేతుల్తో కప్పుకున్నారు. అది గమనించి వ్యాసుడు ఆశ్చర్యపోయాడు.

''నా కుమారుడు శుకుడు చిన్నవాడు, యవ్వనంలో ఉన్నవాడు, అతన్ని చూసి మీరు ఏ రకంగానూ స్పందించలేదు. సిగ్గుపడలేదు. నన్ను చూసి ఎందుకు భయపడ్డారు? వస్త్రాలు ధరించారెందుకు?'' దేవతా స్త్రీలను అడిగాడు వ్యాసుడు.

''ఎందుకంటే వృద్ధుడివి అయినప్పటికీ నీకు రాగద్వేషాలు పోలేదు. పైగా స్త్రీ పురుష భేదాలు నీకు తెలుసు. నీ కుమారుడు శుకుడికి ఇవేవీ తెలియవు. అందుకని అతన్ని చూసి మేము సిగ్గుపడలేదు. నగ్నంగా ఉన్నా పట్టించుకోడతను. అందుకనే ధైర్యంగా స్నానాలు చేయగలిగాం'' అన్నారు స్త్రీలంతా. తల వంచుకున్నాడు వ్యాసుడు.

తర్వాత శుకుణ్ణి వెదుకుతూ ప్రయాణించసాగాడు. అయితే శుకుడెక్కడా ఎక్కువ సేపు ఉండడు. ఆవు పాలు పితకడానికి ఎంత సమయం పడుతుందో అంత సమయమే అతను ఎక్కడైనా ఉండేది. అంతకు మించి క్షణం కూడా అక్కడ నిలువడు.

నారదుని పూర్వజన్మ

భాగవతం రచించమని చెప్పినప్పుడే వ్యాసునికి భక్తితత్త్వం గురించి కూడా చెప్పాడు నారదుడు. అన్నిటి కంటే అది గొప్పదని వివరించాడు. హరి భక్తుడు కర్మానుసారంగా నీచ జన్మ

ఎత్తినప్పటికీ, సంసార బంధంలో చిక్కుకోడనీ, త్వరలోనే అతను ఉత్తమ పదాన్ని అందుకుంటాడన్నాడు. ఉదాహరణగా తన పూర్వజన్మ వృత్తాంతాన్ని తెలియజేశాడు నారదుడు.

గత జన్మలో నారదుడు ఓ దాసీ పుత్రుడు. అతని తల్లి ఓ బ్రాహ్మణుని ఇంట పనిమనిషిగా ఉండేది. తల్లి పనిమనిషి అయితేనేం? నారదుడు చిన్నతనం నుంచే సన్యాసుల్ని ఆదరించి, వారికి ఏ లోటూ రాకుండా చూసుకునేవాడు. గురుభక్తి, భగవద్భక్తి, మితభాషణ, సదాచారం సకల సద్గుణాలన్నీ చిన్నతనంలోనే అలవడినాయి అతనికి. మహాత్ములను సేవిస్తూ, వారి ఎంగిలి తిని పెరిగాడు నారదుడు. అలా పెరిగిన కారణంగా అతనికి చిత్తశుద్ధి కలిగింది. మనసులో అనునిత్యం హరిని జపించసాగాడు. విష్ణుకథలు వినసాగాడు. విష్ణువు పట్ల ఎనలేని భక్తిని కనబరిచిన నారదునికి సన్యాసులు పరమేశ్వర తత్త్వాన్ని బోధించారు. ఆనాటి నుంచి నారదుడు భగవద్భక్తుడయినాడు.

తల్లికివేవీ తెలియవు. అమాయకురాలు. నారదుడు ఒక్కగానొక్క కొడుకు అయినప్పటికీ అతని గురించి పెద్దగా పట్టించుకునేది కాదామె. ఓ రాత్రి ఇంటికి రాని ఆవును వెతుక్కుంటూ బయల్దేరిందామె. కొండలెక్కుతూ దిగుతూ నడచి నడచి అలసిపోయింది. ఆ అలసటలో కాళ్ళు తడబడ్డాయి. చూసుకోలేదు, నిద్రపోతున్న పాము మీద కాలు వేసింది. అంతే! కాటు వేసింది పాము. చనిపోయిందామె. అప్పటికి నారదుడికి అయిదేళ్ళు. తల్లి పోయిందన్న బాధే లేదతనికి. దానికి కారణం, అతను సన్యాసం స్వీకరించాలనుకోవడమే! ఉన్న ఒక్కగానొక్క బంధమూ తెగిపోవడంతో తనకి మంచే జరిగిందనుకున్నాడు నారదుడు. సన్యాసం స్వీకరించాడు. అరణ్యాలు, కొండలు, కోనలూ దాటాడు. ఆకలిదప్పులు బాధిస్తున్నా, అలసిపోతున్నా అతను హరినామస్మరణ మానలేదు.

అశ్వత్థామ ఆగ్రహం:బ్రహ్మ శిరోనామకాస్త్రం

నడచి నడచి ఆఖరికి ఓ నది ఒడ్డుకి చేరుకున్నాడు నారదుడు. ఇక నడవలేననుకున్నాడు. నదిలో స్నానం చేశాడు. భగవంతునికి అర్ఘ్యం ఇచ్చి, కడుపు నిండా నీరు తాగాడు. దాహాన్ని తీర్చుకున్నాడు. తీరానికి చేరి, రావిచెట్టు కింద కూర్చున్నాడు. మనసులో మహావిష్ణువును తలచుకుంటూ హరినామస్మరణ చేయసాగాడు. ధ్యానించసాగాడు. భగవంతుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడప్పుడు. అయితే మరుక్షణంలోనే అదృశ్యమయ్యాడు. ఏకకాలంలో సంతోషం, దుఃఖం రెండూ కలిగాయి నారదునికి. అయినా హరినామస్మరణ మానలేదు. అప్పుడు భగవంతుని గొంతు వినవచ్చిందిలా.

''బాలకా! నువ్వు నన్ను ఈ జన్మలో తనివితీరా చూడలేవు. నీ భక్తికి మెచ్చి క్షణ మాత్రమే నా దివ్య మంగళ రూపాన్ని చూపించాను. త్వరలోనే నువ్వు నీ దాసీపుత్ర దేహాన్ని త్యజిస్తావు. అప్పుడు నా చెంతే ఉంటావు. నా పట్ల నీ భక్తి ఎప్పుడూ స్థిరంగా ఉండేట్టుగా వరమిస్తున్నాను, స్వీకరించు. అలాగే ప్రళయకాలంలో కూడా నీ స్మృతి పోదు.''

శ్రీహరి కరుణకు పొంగిపోయాడు నారదుడు. కొంత కాలానికి దేహాన్ని విడిచాడు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Bhagavatam

* * *